

Ertuğrul Yılmaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.03.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ertuğrul Yılmaz

15 Ağustos 1968 tarihinde Ankara'da doğdu, aslen Kırşehir Muçur ilçesi Karacalı köyü nüfusuna kayıtlıdır. Öğrenimini Ankara Arjantin İlkokulu (1979), Balgat Ortaokulu (1982) ve Balgat Ömer Seyfettin Lisesi (1985) 'nde tamamladıktan sonra 1986 yılında Jandarma teşkilatına girdi. 1987-2011 yılları arasında yurdun çeşitli il ve ilçelerinde Jandarma Astsubayı olarak görev yaptı. 2011 yılında emekli oldu. Lise yıllarından emekli olduğu döneme kadar yazmış olduğu ve muhafaza edebildiği serbest şiirlerini HER ŞEY SENİNLE GÜZEL isimli şiir kitabı ile yayımladı. Ankara şiir etkinliklerinde tanıştığı Cemal Safi, Ramazan KURT ve Ali Altınlı gibi hece şairlerinin etkisi ve katkısı ile hece şiirine yöneldi. 2012 yılından bu yana yazdığı hece şiirlerinde Aşık Dudahi tarafından kendisine verilen KUL HAKTAN mahlasını kullanmaktadır. Çeşitli gazete, dergi ve antolojilerde şiirleri yayımlandı, TV ve Radyo programlarına konuk olarak katıldı. Dereceye giren ve bestelenen şiirleri bulunmaktadır. Kültür Bakanlığınca da desteklenen Ulusal ve Uluslar arası bir çok şiir etkinliklerine konuk olarak katıldı. 2015 yılında Ankara Yaren Sofrası Kültür Sanat ve Edebiyat Platformunu oluşturdu. Yarenleri ile birlikte sosyal sorumluluk projesi kapsamında lise, huzur evi ve MS hastalarına yönelik pek çok kültür-sanat etkinliğini organize etti. Altındağ Belediyesi Hamam önü söyleşileri kapsamında tarihi Kabakçı Konağında kültür-sanat etkinlikleri organize etti. Kültür Bakanlığı Halk Şairi, AYSKEP Kurucu Başkanı ve İLESAM üyesidir. Yüksek Okul mezunu olup Muhammed Mutlucan ve Hatice Mihrican isimli iki çocuk babasıdır. Ankara'da ikamet etmektedir.

Affediyorum

Hesabı mizana bıraktım gülüm,
Seni bu dünyada affediyorum,
Sızlanıp dursa da yaralı gönlüm,
Seni bu dünyada affediyorum,

Acı sözlerinle verem etsen de,
Cennet kokusunu haram etsen de,
Vurdukça en dibe, bayram etsen de,
Seni bu dünyada affediyorum,

Kul Haktan'a kırk yıl çektirsen çile,
Mecnun deyip dile, düşürsen bile,
Ne yapsan ne etsen artık nafile,
Seni bu dünyada affediyorum...

Ertuğrul Yılmaz

Anam

Yedi ocak yedi bitirdi beni
Yokluğun sinemi deliyor anam
Seni benden aldı. aldı götürdü
Dünyalar üstüme geliyor anam

Sen benim güneşim sen benim ayım
Sığındığım liman köşküm sarayım
Sen gittin gideli yangınlardayım
Bağrımı gözyaşım suluyor anam

Arşa yükseliyor çığılım sessiz
Sokaklar caddeler Ankara ıssız
Bir cuma akşamı ansızın öksüz
Bıraktığın kuzun meliyor anam

Feryadım duadır zannetme kibir
İncitmesin seni yattığın kabir
Allah'ım sen bana sabır ver sabır
Uykumu kabuslar bölüyor anam

Kul Haktan'ım Hakk'tan hakka bir yol var
Avutmasın bizi yalancı bahar
Hangi fani yaşar sonsuza kadar
Üç vakitlik ömür doluyor anam

Ertuğrul Yılmaz

Aşık Dudahi'ye

Mevsimlik sevdalar bize salıncak
Hak yoluna serek postu Dudahi
Her nereye baksam sureti ancak
Can gözüyle görek dostu Dudahi

Bu deli ırmağı çöllere vurdu
Aşkın dergahında çifte kavurdu
İki ela göze aldı savurdu
Feleğin neydi ki kasti Dudahi

Kul Haktan'ım kem göz yaşlanır mı hiç
Kolayınan zora başlanır mı hiç
Meyvesiz bir ağaç taşlanır mı hiç
Tükenmez alemin puştı Dudahi

Ertuğrul Yılmaz

Biri Birisi

Şu fani dünyada, iki yâr sevdim,
Biri yakıp gitti, yıktı birisi,
Canım gülüm deyip, ömrümü verdim,
Biri yakıp gitti, yıktı birisi,

Arayıp dururken, hep çıkar yolu,
Dört mevsim açardı, sevdamin gülü,
Anlamadı beni, Allah'ın kulu,
Biri yakıp gitti, yıktı birisi,

Demek ki yalanmış, verilen sözler,
O işveler, nazlar, yürekte közler,
Riyakârmış meğer, o elâ gözler,
Biri yakıp gitti, yıktı birisi,

İşte gönül dağım, gör ki nic'oldu,
Bülbül ötmez bağım, tez elden soldu,
Geçti altın çağım, miadım doldu,
Biri yakıp gitti, yıktı birisi...

Kul Haktan'ım, haktan, hayır da, şer de,
Ağlamak istersin, yiğitlik serde,
Pervane misali düştüğün yerde,
Biri yakıp gitti, yıktı birisi

Ertuğrul Yılmaz

Deli Gönül

Kalemi kâğıdı, fırlatıp attım,
Heceler isyankar, cümleler müşkül,
Pervane bu canı, ben mi yarattım,
Dönmek istiyorsan, dön deli gönül,

Kanatsız uçarken, nefsin peşinden,
Nasip alınır mı, hak güneşinden,
Sinemde gizlenen, aşk ateşinden
Yanmak istiyorsan yan deli gönül,

Kula kulluk gaflet, külfet omzumda,
Sığınağım sensin, kılavuzumda,
Tövbe zezemiyle, kalp havuzumda,
Yunmak istiyorsan, yun deli gönül,

Kaç uyur üç asır, inmedi şehre,
İki nur söndürdü, gökteki Zühre,
Mansur'un külüyle, kabaran nehre,
Banmak istiyorsan, ban deli gönül,

Mecalim kalmadı, var git yoluna,
Olur ki dönersin, sevda çölüne,
Şeyda bülbül olup, gonca gülüne,
Konmak istiyorsan, kon deli gönül,

Mevla'm düşürmesin, namert eline,
Minnet ettirmeden, dünya malına,
Kul Haktan'ı koyup, vuslat salına,
Binmek istiyorsan, bin deli gönül...

Ertuğrul Yılmaz

Deseydin

Yaşıyorken ölümezdi
Kıymet bilmez el deseydin
İki yarım bölünmezdi
Sen yeter ki gel deseydin

Umutları dermez miydin
Yollarına sermez miydin
Canım sana vermez miydin
Gözyaşlarım sel deseydin

Kulak versek çağrımıza
Hiç gitmezdi ağrımıza
Yangın yeri bağrımıza
Vursun kara yel deseydin

Ne nazım var ne niyazım
Zemheriye döndü yazım
Şu inleyen can avazım
Şazımdaki tel deseydin

Kara haber uçurmadan
Boşa vakit geçirmeden
Son treni kaçırmadan
Yâr gönlümü çel deseydin

Dert yükünün var ilacı
Canda gizler aşk miracı
Her gördüğün sarp yamacı
Bağlar bir yol bel deseydin

Kul Haktan'ım mecnun yürek
Vuslat için ferhat gerek
Çal külüngü bir de kürek
Kaf dağını del deseydin

Ertuğrul Yılmaz

Dönmem Bir Daha

Yetmez mi bunca yıl, çektğim çile,
Yine sever miyim, sanmam bir daha,
Değil seni görmek, adını bile,
Ağzınla kuş tutsan, anmam bir daha

Ömrümce gezinsem, deli divane,
Ferhat'sam-Mecnun'sam, bundan kime ne,
Sen "ŞEM" olsan ben de, dönen "PERVANE",
Bağrıma taş basar, yanmam bir daha...

Derdim derman bulsa, onmam elinden,
Dil yaramı sarsan, anzer balından,
Cennet meyvesini, sunsan dalından,
Canın cehenneme, kanmam bir daha,

O acı sözlerin bağrımı deldi,
Yediğim her lokma, burnumdan geldi,
Bilmem çektirdiğin, neye bedeldi,
Çorbama tuz olsan, banmam bir daha

Kul Haktan özümü, söküp de gittim,
Gözümünden ne yaşlar, döküp de gittim,
Umut gemisini, yakıp da gittim,
Mevla'm şahidimdir, dönmem bir daha,

Ertuğrul Yılmaz

Ey Güzel

Ömür kervanımız, geçti geçiyor,
Derdime dert vurup, yorma ey güzel,
Gönül sevdiğini, seđti seçiyor,
Ele güne varıp, sorma ey güzel,

Ak düřtü sađlara, yüzde çizgiler,
Yrek param parça, dilde ezgiler,
Ölüm malum amma, meçhul yazgılar,
Sarp yokuřa sürüp, durma ey güzel,

Yok tutar kanadım, yok tutar kolum,
Sahte sevdalardan, usandı solum,
ile yorgunuyum, aşk zre yolum,
Kl Haktan'ı yerip, kırma ey güzel...

Ertuğrul Yılmaz

Gel Yârim

Gönül köşküm yerle bir, sorma ne haldeyim,
Gecemi gün bellerim, neylerim sen yoksan,
Umutlarım tarumar, çıkmaz bir yoldayım,
Şu alemi dört duvar, eylerim sen yoksan,

--Kurudu göz pınarım çöl şimdi çöl yarım,
--Döktüğüm göz yaşları, göl şimdi göl yarım,
--Akıttığım göz yaşı, göl yarım.....

Kara haber alırsam, ılgın sam yelinden,
Toz kondurmam üstüne, paylarım sen yoksan,
Bağrı yanık sazımın, yılgın bam telinden,
Vurgun yemiş türküler, söylerim sen yoksan,

---Eşim, dostum, yarenim, el şimdi el yarım,
---Kesilmeden nefesim, gel şimdi gel yarım,
---Tükenmeden nefesim gel yarım....

Ertuğrul Yılmaz

Gizler Yüreğim

Bir merhaba demek bu kadar mı zor,
Aklım sende kalır, gözler yüreğim,
Sensizlik ne demek, bir de bana sor,
Sanma ki yalandan, özler yüreğim,

Her dem içten içe, yanıyorsam yar,
Geceden gündüze, banıyorsam yar,
Älem gözlerinde, sanıyorsam yar,
Can evimden vurma, sızlar yüreğim,

Kul Haktan'a yeter, kandilsiz aşkın,
Tadı damağımda, verdiğin meşkin,
Kıymeti nedir ki, sarayın köşkün,
Ne cevherler taşır, gizler yüreğim...

Ertuğrul Yılmaz

Gör Sende Beni

Bahtın benim gibi, senin de kara,
Aç şu gözlerini, gör sende beni,
İçimde onulmaz, derin bir yara,
Aç şu gözlerini, gör sende beni,

İstemem konuşma, bakışın yeter,
Kor olup akışın, yakışın yeter,
Kalbimde dokunan, nakışın yeter,
Aç şu gözlerini, gör sende beni,

Hasretinle ettin, deli divane,
Sensiz derbederim, sensiz virane,
Cansın can evimde, birsin bir tane,
Aç şu gözlerini, gör sende beni,

Yıllardır bu aşktan, gülmedi yüzüm,
Diner mi gözyaşım, perişan özüm,
Dermansın derdime, ah! iki gözüm,
Aç şu gözlerini, gör sende beni...

Güle bülbül olur, çiler kul haktan,
Her şerde bir hayır, diler kul haktan,
Sensiz geçen ömrü, siler Kul Haktan,
Aç şu gözlerini gör sen de beni...

Ertuğrul Yılmaz

Gözleri Artvin

Bir güzel salınır yamaçtan ağrı
Alları Kırşehir, gözleri Artvin
Edası işvesi yakıyor bağrı
Gülleri Kırşehir, gözleri Artvin

Ak gerdan üstünde, siyah beni var,
Dudakları kiraz, yanakları nar,
Saçları dökülmüş beline kadar,
Telleri Kırşehir, gözleri Artvin,

Bilmem kimin yâri, kimin maralı
Belki gönlü boştur, belki yaralı
Belki benim gibi bahtı karalı,
Halleri Kırşehir, gözleri Artvin

Gül yüzü mahpare, güneş çehresi
Bastığı toz toprak, cennet bahçesi
Dalına vurulmuş gurbet bohçası
Yolları Kırşehir, gözleri Artvin

Dere kenarında gelse punduna
Bütün dertlerimi döksem kendine
Taşarsa korkarım sığmaz bendine
Selleri Kırşehir, gözleri Artvin

Hicran testisini kırınca saki
Hasret çeşmesinde olduk mülaki
Açtıkça ağzını bal damlar sanki
Dilleri Kırşehir, gözleri Artvin

Aklıma sığmazdı solumdan vurdu
Sevda fırınında yaktı kavurdu
Vuslat küllerini göğşe savurdu
Yelleri Kırşehir, gözleri Artvin

Sırra kadem bastı hayal düş kaldı
Yaz bahara küstü kara kış kaldı
Bir de alameti, yanık dös kaldı
Çöllerini Kırşehir, gözleri Artvin

Kul Haktan'ım bitmez feryadım ahım
Günüm gece oldu, gece sabahım
Güzel sevmek miydi suçum günahım
Elleri Kırşehir, gözleri Artvin...

Ertuğrul Yılmaz

Hayalimde Düşümde

Seni sensiz bende yaşatır bu can,
Gündüz hayalimde, gece düşümde,
Çiğliklerim sessiz, feryadım figân,
Gündüz hayalimde, gece düşümde,

Yolunu kaybeden, aprağa döndüm,
Dalından savrulan, yaprağa döndüm,
Sensiz suya hasret toprağa döndüm,
Gündüz hayalimde gece düşümde,

Gayrı göz de görmez, gözde güzeli,
Leyla ben, ben Leyla, ne yapsın eli,
Yıllardır çektiğim aşkın bedeli,
Gündüz hayalimde, gece düşümde,

Sıkılsam da yılmam, dağlar aşarım,
Sensiz bende sığmam, dolup taşarım,
Can evimde birim, ortak yaşarım,
Gündüz hayalimde, gece düşümde,

Kul Haktan'ım haktan, bir paye akın,
Dikensiz gül molur, ah etme sakın,
Ne kadar uzaksa, o kadar yakın,
Gündüz hayalimde, gece düşümde...

Ertuğrul Yılmaz

Hedef Millet-i Sadıka

Ceddim Anadoluyu, öz yurdu bildiğinde,
Devlet yüzü görmemiş, bir millet dolaşıyor,
Fatih ile Osmanlı, Bizans'ı sildiğinde,
Ezilen bu milleti, payitahta taşıyor,

Yüzyıllarca özüne, kardeş bilip renk etmiş,
Aşı-ışi pay edip, beraberce cenk etmiş,
Sadık millettir deyip, kendisine denk etmiş,
Türk yurdunda ermeni, güller gibi yaşıyor,

Denize düşen Mahmut (*) , yılanı sarılınca,
Boğazlar üzerinden, tavizler verilince,
Emperyalist güçlerle, ipler de gerilince,
Bakmış pabuç pahalı, Rus hemen sıvışıyor,

Aç kurdu gören çakal, doğuya diker gözü,
Yunanistan'dı tezi, Ermenistan'dı sözü,
Din kardeşiyiz deyip, piyona verdi gazı,
Şah-vezir-fil kalede, at dörtnala koşuyor,

Katolik-Protestan, okulları açıldı,
Fitne-fesat yumağı, dört bir yana saçıldı,
Yüz yıllık senaryonun, aktörleri seçildi,
Hınçak-Taşnak maşası, dıştan-içe kaşıyor,

Balkan hezimetiyile, "Hasta Adam" sallandı,
İsyanlar pompalandı, "Şark Sorunu" dillendi,
Yetişen misyonerler, yurt dışına yollandı,
Gözünü kan bürüyen, it bize bulaşıyor,

Kendi soydaşlarından barikatlar kurdular,
Müslüman ahaliyi, arkasından vurdular,
Milletimi can havli, barikata sürdüler,
Bu ne kahpe tezgahtır, akıl-İzan şaşıyor,

Meskenler cephanelik, kiliseler karargah,
En zayıf an beklenir, beklenir akşam-sabah,
Küçük kıyamet (**) kopar, derler ki her şey mubah,
Raydan çıkan Ermeni, Rus'la bir savaşıyor,

(*) Sultan II. Mahmut

(**) I.Dünya Savaşı

Ertuğrul Yılmaz

Kaybolduđum

Beni benden alıp gitti
İzlerinde kaybolduđum
Yıllarımı çalıp gitti
Dizlerinde kaybolduđum

Ay ecemdi bal gecemdi
Tek geçtiđim çift hecemdi
Feryad eden bilmecemdi
Gizlerinde kaybolduđum

Hemi hayal hemi düřtü
Yazım değil kara kıştı
Yüređimde bir nakıştı
Gözlerinde kaybolduđum

Vazgeçilmez ilk göz ađrım
Son deminde vuslat çağrım
Yangın yeri şimdi bağrım
Közlerinde kaybolduđum

Kul Haktan'ım dolup taştım
Geçmişimle kucaklaştım
Yokuşunu çoktan aştım
Düzlerinde kaybolduđum

Ertuğrul Yılmaz

Meşk Almadan Ölüyorsan

Uzak yakın fark eder mi
Kavuşmayı diliyorsan
Candan seven terk eder mi
Kıymetini biliyorsan

Aramazsın bir eşini
Kaybetmezsin güneşini
Kırpiğinden göz yaşını
Göz yaşınla siliyorsan

Boyun büker dolu başak
Ayrı durmaz oğul uşak
Sevda biçer yedi kuşak
Yar gönlünü alıyorsan

Nefis atın yola gelir
Bülbül gonca güle gelir
Dilsiz bile dile gelir
Aşk sazını çalıyorsan

Kul Haktan'ım yer gök kıssa
Her kıssada var bir hisse
Neye yarar fani cüsse
Meşk almadan ölüyorsan

Ertuğrul Yılmaz

Namustur Anadolu

Ata yurdundan geldik
Ana bildik bu yurdu
"Gök girsin kızıl çıksın"
Namustur Anadolu

Dalgalansın göklerde
Al yıldızlı bayrağım
Gölgesinde el ele
Kardeşçe yaşayalım

Alevisi sunnisi
Lazı kürdü çerkezi
Su alırsa bu gemi
Batırır hepimizi

Haydi birlik olalım
Kavga şiddet kan dursun
Emperyalist köpekler
Hasedinden kudursun

Yeni dünya düzeni
Böl parçala ve yönet
Ne oldu Yugoslavya
Bak şimdi yedi devlet

Bizans oyunlarını
Sevgi kardeşlik bozar
Şahlandıkça Türkiyem
Yeni bir tarih yazar

Şahlandıkça Türkiyem
Mazlumlara gün doğar

Ertuğrul Yılmaz

Nargiz

Nargiz misin nar mı dedim,
Fark eder mi sence dedi,
Bende gönlün var mı dedim,
Belki, biraz, bence dedi,

Canım sana vere dedim,
Dur soluklan önce dedi,
Yerin yurdun nere dedim,
Azerbaycan gence dedi,

İnanç umut aşk şans dedim,
Dört yapraklı yonca dedi,
Bir buse ver avans dedim,
Leb değmezim gonca dedi,

Derdin tasan çoktur dedim,
Hesaplarım ince dedi,
Aşkın dili yoktur dedim,
Konuşsana Çince dedi,

Kul Haktan'ım beter dedim,
Yutar mıyım, kanca dedi,
Bir ümit ver yeter dedim,
Sen gidersen anca dedi,

Ertuğrul Yılmaz

Œer HoŒa

Nefsi, keliminde edersen paŒa,
Dostlar kervanında ne dersin boŒa,
SavaŒın kendinle ey Ademođlu,
Dönsen de serhoŒa, dönme Œer hoŒa...

Ertuğrul Yılmaz

Usta

Denize düşünce, sana sarıldık,
Son pişmanlık neye yarıyor Usta,
Zülfü yâre değdik, eş dost darıldık,
Sanma ki buzdağı eriyor Usta...

Ummanı aşınca, sahi be! aktın,
Mantar sermayene sinyali çaktın,
Vakitsiz ötene, keskin bıçaktın,
Millet şerri hayra yoruyor Usta...

Ulusal belleği, kafadan salla,
Bizim çocukları aman ha kolla,
Çiftlik ağasına, bir selam yolla,
Hedefi göbekten vuruyor Usta...

Boşanma, cinayet, şiddet hep tavan,
Medya dize gelmiş, vurulmuş palan,
Şapkadan gemicik, hop dersin tavşan,
Türban göze perde geriyor Usta...

Çiftçi dert üstüne derdini ekler,
Öğretmen açıkta, boşa emekler,
Yaz kış güncelleme, söner petekler,
Mazlum düşe kalka yürüyor Usta...

Telefon yerine dinlersen sorun,
Telef olmaz ürün, nedir ki zorun,
Toprağı satılan doğmamış torun,
Ceddine kahredip duruyor Usta...

Kırmızı halıyı serdin habura,
Ha! burda şahlandı, döndü babura,
Körpe Mehmedi mi verdin kabire,
Soysuzlar avlunda ürüyor Usta...

Vekil, hekim, savcı, kolcu mahpusta,
Gazeteci, aydın, solcu mahpusta,
Muhelif olursa, yolcu mahpusta,
Yaş-kuru bir, damda çürüyor Usta...

Bir çınar dalında yeşeren kolduk,
Özürle, ödünle, tezinle solduk,
Sayende topyekun ermeni olduk,
Soykırım tehciri kürüyor Usta...

Tutmadı diyalog, oldu ittifak,
İlimli islamsa sinsî bir nifak,
Allah katında bak, İslam dini hak,
Batıl Hakka tuzak kuruyor Usta..

Milat Onbir Eylül, niyet art niyet,
Şark sorunu varken, bitmez eziyet,

Arap baharıymış, sanki meziyet,
Örümcek ağını örüyor Usta...

Vefasızlık etme ferman atanda,
Batan gemin olsun, derman batanda,
Bu kutsal emanet ana vatanda,
Yatana çatanlar törüyor Usta..

Feryada cevabın, ya lan, ya ulan,
Ulanmış harcına katmerli yalan,
Sessizce yürüt sen, et sen de talan,
Allah şah damarda görüyor Usta..

Kul Haktan'ım der ki, hak yolda serim,
İlgıt ılgıt değil, poyraz eserim,
Şer söylese dilim, kökten keserim,
Zalim zulme yandaş arıyor Usta...
Zalim zulmüne eş arıyor Usta....

Ertuğrul Yılmaz

Uza Benden

Ne ayaksın anlamadım,
Aklım ermez gidişine,
Sakalım yok dinlemedin,
Uza benden git işine...

Kimi görseñ mucuk mucuk,
Dağıtırsın mavi boncuk,
Sanma beni dünkü çocuk,
Uza benden git işine...

Bülbül gibi şakıyorsun,
Daldan dala sekiyorsun,
Keriz miyim ekiyorsun,
Uza benden git işine...

Hedefinden şaştın artık,
Haddini de aştın artık,
Gözlerimden düştün artık,
Uza benden git işine...

Rastlamadım bir eşine,
Çakallar düşsün peşine,
Şaydırmadan geçmişine,
Uza benden git işine...

Ertuğrul Yılmaz

Üstü Kalsın

Özün ayrı sözün ayrı
Ben almayım üstü kalsın
Oyun burda bitti gayrı
Ben almayım üstü kalsın

Kaşlarımı kaldırırısın
Saçlarımı yoldurursun
Gül benzimi soldurursun
Ben almayım üstü kalsın

Yaşananlar rüya mıydı
Aşkın sevgin riya mıydı
Gönül köşkün kira mıydı
Ben almayım üstü kalsın

Ertuğrul Yılmaz

Yanımda Sen Olmayınca

Ağzımı bıçak açmıyor,
Yanımda sen olmayınca,
Aylar ne ki gün geçmiyor,
Yanımda sen olmayınca,

Gözlerimde fer kalmadı,
Aklım zorda ser kalmadı,
Sığınacak yer kalmadı,
Yanımda sen olmayınca,

Gelir diye bekliyorum,
Derdime dert ekliyorum,
Sol yanımı yokluyorum,
Yanımda sen olmayınca,

Hasret yükü taşıyorum,
Kaf dağından aşıyorum,
Sanma ki ben yaşıyorum,
Yanımda sen olmayınca,

Kul Haktan'ım yönüm fena,
Harda gönül dilde sena,
Sormasınlar beni bana,
Yanımda sen olmayınca

Ertuğrul Yılmaz

Yâr

Behey deli gönül, depreştin tende,
Ne akıl bıraktın, ne fikir bende,
Pervane ömrümün, dört bir yanı har,
Şem'im içten içe yanıyorum yâr

Dağ taş dedirtmeden, gezdirsen bile,
Çıkamaz sokaklarda ezdirsen bile,
Şahte sevdalarla, bezdirsen bile,
Yine sevdiğini sanıyorum yâr...

Her varlığa kattın, özünden bir eş,
Can kafeste yanar, sönmez bu ateş,
Semada olsaydı, küserdi güneş,
Aşka usul usul kanıyorum yâr

Onulmaz dertlerin, ne ki umarı,
On sekiz bin âlem! yok mu mimarı,
Bana kimden uzak, bu şah damarı,
Seni her nefeste anıyorum yâr

Kul Haktanım der ki, kapında kulum,
Atlaslar içinde, yamalı çulum,
Kibir, benlik, gurur, dikenli yolum,
Huşu şerbetine banıyorum yâr

Ertuğrul Yılmaz

Yaren Sofrası

Dinleyin yarenler bir çift sözüm var
Akşam sefamızdır yaren sofrası
Birlik lokmasından muhabbet doğar
Ahde vefamızdır yaren sofrası

Benlik duvarını yıkın aradan
Sevgi kandilini yakın buradan
Dert içinde derman gizler yaradan
Gönül şifamızdır yaren sofrası

Ertuğrul Yılmaz

Yaşlanacak Eş mi Kaldı

Ömrüm aşkım yalan oldu
Gözlerimde yaş mı kaldı
Gönül köşküm talan oldu
Taş üstünde taş mı kaldı

Gündüzümü har eyledim
Her gecemi dar eyledim
Dört duvarı yar eyledim
Yaşlanacak dös mü kaldı

Acılarla kavrulurum
Dört bir yana savrulurum
Üfleseler devrilirim
Süslenecek düş mü kaldı

Dünya fani varlık yoktan
Ne gelirse gelsin haktan
Gemileri yaktım çoktan
Seslenecek peş mi kaldı

Kul Haktan'ı yaka yaka
Kavuşur mu iki yaka
Dost köprüsü Karşıyaka (*)
Yaşlanacak eş mi kaldı

(*) Ankara Karşıyaka Mezarlığı

Ertuğrul Yılmaz